

gerligt Ombud, som der beskikkes til, og de, der beskikkes dertil, er i Regelen meget misfornøjede med Hvervet, og dette udføres derfor naturligvis ogsaa mindre samvittighedsfuldt. Det er foreslaaet, at Brandsynet i Fremtiden skal udføres af Skorstensfejere. Det kan jeg for øvrigt godt tiltræde. Men der kan her opstaa uheldige Forhold, naar der ikke er obligatorisk Fejelig, hvilket jeg tidligere har beklaget meget, og der kan let komme Uoverensstemmelse mellem en saadan Selvfejer og den autoriserede Skorstensfejer. Naar Skorstensfejeren skal have Brandsynet, maa han naturligvis ogsaa have en saadan Uddannelse, at han har Betingelser for at udføre det med Omhu. Der er ikke fastsat nogen Betaling for Udførelsen af Brandsynet, og det maa vel derfor være Mening, at den Skorstensfejeren tilkommende Betaling for Rensning af Skorstenene skal dække dem ogsaa for Arbejdet ved Brandsynet. Men dette er jo atter betinget af, at der er nogenlunde passende store Distrikter. Dette Forhold maa derfor ses paa Baggrund af Spørgsmaalet om Sogneraadets Ansættelse af Skorstensfejeren, som jeg har været inde paa under en tidligere Omtale af dette Forhold, og jeg synes ogsaa, det er et Fingerpeg om, at den Ordning, som er foreslaaet i Lovforslaget, vil møde meget store Vanskeligheder og vil vise sig i højeste Grad upraktisk.

I Kapitel 7 er der fastsat Bestemmelser om Brandsagernes Behandling, bl. a. at alle Bøder, der skal erlægges i Henhold til Loven, tillægges vedkommende Politikasse. Men hvorfor skal Politikassen egentlig have disse Bøder? Der er mange Penge i de fleste Politikasser, og der er sjældent Anledning til at bruge af dem, idet der jo næsten er et almindeligt Forbud imod at bruge af Politikassernes Midler. Det forekommer mig, at det vilde være langt mere rimeligt, om Bøder vedrørende disse Forhold gik i Kommunkasserne, der i høj Grad har Brug for disse Penge, bl. a. som Hjælp til Oprettelse af et bedre ordnet Brandvæsen.

I § 61 bestemmes det, at Justitsministeriet kan udvide de for Købstæderne gældende Bestemmelser til tættere bebyggede Landkommuner eller Dele af disse. Dette vil formentlig blive benyttet i større og større Udstrækning, ligesom man nu ganske frivilligt i bymæssige Kommuner er gaaet over til at have et mere velordnet Brandvæsen end det af Brandpolitiloven foreskrevne.

Med disse Bemærkninger og Ønsker om enkelte Ændringer i det foreliggende

Lovforslag skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til en kortvarig, men velvillig Udvalgsbehandling.

Rahbek: Man hører en Gang imellem fremført som en Anke mod Rigsdagen, at vi er tilbøjelige til ikke alene at lave mange nye Love, men ogsaa at forandre de allerede bestaaende, inden det endnu har vist sig, hvordan de virker i Praksis. Hvorvidt der er noget berettiget i den Tale, skal jeg ikke komme ind paa, men jeg vil fastslaa, at den rammer i hvert Fald ikke dette Lovforslag, idet jo den nuværende Brandpolitilov stammer fra 1861; med et Par mindre Ændringer er det Loven af 1861, der i alt væsentligt gælder endnu. Naar man ser hen til den mægtige Udvikling, der har fundet Sted siden da, ikke mindst med Hensyn til Opførelse og Indretning af Landbrugsbygninger, er det jo meget forstaaeligt, at mange Bestemmelser, som maaske var meget gode i 1861, nu er forældede.

Det er jo ikke ganske smaa Værdier, der aarlig gaar til Spilde ved Ildebrande. Den højtærede Minister nævnte for nogle Tal fra Landstingsudvalgets Betænkning, tilvejebragte ad statistisk Vej. Herefter paafører Brandene Landet gennemsnitlig et Tab af 10 Mennekeliv, 700 Dyr og 40 Mill. Kr. aarlig. Det er saa store Værdier, at det nok er en Overvejelse værd, om man ad Lovgivningens Vej kunde bidrage til at bringe disse Tal noget ned. Der skulde synes at være nogen Mulighed derfor, naar henses til, at ligeledes ifølge Statistikken, ca. $\frac{2}{3}$ af Ildebrandene skyldes Uforsigtighed og Ligeegyldighed. Nu ved jeg nok, at man ikke maa tage Statistik alt for bogstaveligt i dette Tilfælde. Vi ved godt, hvordan det gaar, naar der holdes Brandforhør. Man vil meget gerne have Aarsagen til Ildebranden opklaret, og man vil gerne have noget skrevet i Protokollen derom; det gaar gerne saadan, at man skriver et eller andet som formentlig Aarsag til Ildebranden. Det er ikke altid givet, at det er den rigtige Aarsag. Der er en stor Del Ildebrande, hvis Aarsager er uopklarede, og de gaar ganske naturligt ind under den nævnte Kategori. Nu kan man naturligvis ikke vente, at det hele er klarert med at vedtage en ny Lov om disse Forhold, men jeg er tilbøjelig til at tro, at det vil kunne faa nogen Betydning, at den enkelte ogsaa gennem Lovgivningen stilles direkte overfor sit Ansvar. Det kan jo ikke nægtes, at der i mange Tilfælde ud-